

Новини Трускавця та регіону

Пройшли реколекції для матерів

Впродовж 15 та 16 травня у м. Трускавець тривали реколекції для слугинь спільнот "Матері в молитві", повідомляє сайт Самбірсько-Дрогобицької єпархії УГКЦ. 45 матерів стали учасниками реколекційних наук, які проводив о. Олег Чупа. Дні духовної віднови розпочались спільною Літургією, яку відслужив о. Василь Нестер, Голова Єпархіальної комісії у справах родини. На побажання матерів головною темою повчань було обрано "Духовне материнство". Після завершення духовних наук матері мали змогу поспілкуватись між собою. Зокрема, слугині поділились досвідом молитовного життя парохіяльних осередків спільноти "Матері в молитві". Відтак учасниці реколекцій мали змогу поспілкуватись з владикою Юліаном та владикою Ярославом.

Борислав вшанував жертв політичних репресій

16 травня в місті Бориславі відбулося вшанування жертв політичних репресій, повідомляє офіційний сайт Бориславської міської ради. Пам'ятною ходою керівництво міста, громадськість, а також учні навчальних закладів пройшли вулицями міста і поклали вінки, квіти, запалили свічки біля приміщення історико-краєзнавчого музею – колишньої катівні НКВС, де була замучена 41 людина. Далі процесія пройшла до пам'ятного знаку на місці пересильної тюрми, звідки в'язнів відправляли в ГУЛАГи. За участі священників УГКЦ о. Миколи Пишковича та УПЦ КП о. Ігоря Ткачіва була відправлена панахида за невинно убієнних, запалені свічки та покладені вінки. Відбулося віче, на якому виступили священники, в. о. міського голови міста Борислава, секретар міської ради Василь Чабан, начальник відділу культури, голова міської організації КУНу Андрій Спас. У зв'язку з відзначенням Дня пам'яті жертв політичних репресій, тематичні заходи протягом тижня відбулися в установах культури та освіти міста Борислава – години пам'яті, години історичної правди, бесіди, перегляди літератури – «Пам'ять не знає сивини», «Дорога до безсмертя», «Вони боролися за Україну», «Вклонімся до землі».

В Стебнику діє бібліотека християнської книги

У житті кожного з нас, може трапитись така ситуація, коли ми вимушені залишити свої щоденні звичні справи, через хворобу, і опиняємося на лікарняному ліжку. Тоді нам видається, що ми залишилися сам на сам зі своєю недугою і нікому нема до нас діла. Але це не так. Навіть у такій скрутній ситуації Бог не залишає нас, Він поряд! Пересвідчитися у цьому ми можемо, читаючи рядки Святого Письма, тоді пізнаємо Його безмежну любов до нас.

У Стебницькій міській лікарні діє бібліотека християнської книги, де Ви маєте змогу отримати чудове спілкування, молитовну підтримку та пороздумувати над глибинами Божої мудрості і відчутти Його любов. Запрошуємо Вас кожного вівторка о 16.00 годині на цікаві зустрічі та роздуми навколо Біблії (на третьому поверсі лікарні, у ЛОР-відділі, біля кабінету УЗД). Будемо раді зустрічі з Вами! Контактний телефон: 098 97 62 570.

Власна інформація

Служба «102» повідомляє

Перша половина травня для трускавецьких правоохоронців видалася доволі спокійною – щодня фіксували по 1 – 3 звернення, тоді як, для порівняння, в кінці квітня – по 5 – 6. За 10 днів зафіксовано менше 30 випадків звернень до міліції та правопорушень, чогось надзвичайного за цей час не трапилося, більшість – побутові суперечки, погрози, сімейні сварки. Так, 1 травня о 4.30 міліціонери затримали 5 молодих людей (переважно з сіл Дрогобицького району та Борислава), які порушували громадський спокій, більше подій цього дня не було, 3 травня зафіксовано одне звернення, що сусідка намагається здійснити самовільну добудову та два факти погрози фізичною розправою, один з них – серед членів сім'ї, 4 травня – сімейну сварку та звернення до лікарні з побоями, отриманими в Дрогобичі на відомій вулиці Самбірській.

5 травня зафіксовано лише одне правопорушення – син побив матір (січена рана лівої брови, гематома м'яких тканин обличчя з лівої сторони, забій грудної клітки). А 8 травня у відпочивальника одного з санаторіїв обманним шляхом заволоділи телефоном Нокія-5800, в цей же день охоронець одного з розважальних закладів міста ображав людей нецензурною лайкою. А зараз факти по регіоні згідно даних прес-служби Головного управління МВС у Львівській області.

- 2 травня у Дрогобичі затримали 35-річного місцевого жителя. Проведеними розшуковими заходами було встановлено, що цей чоловік 01 травня 2010 року згвалтував неповнолітню мешканку м. Дрогобича. Гвалтівник затягнув дівчину на горище будинку, побив та згвалтував. Затриманий є непрацюючим, його вже й раніше судили за згвалтування та розбещення неповнолітніх.

- У Бориславському районі до відповідальності притягується місцевий мешканець, котрий вдень шляхом розбиття вікна проник у помешкання, де скоїв крадіжку майна.

- 5 травня в Дрогобицькому районі за крадіжку грошей в сумі 14000 грн., 600 доларів США, ювелірних виробів та документів із квартири пенсіонера, затриманий 18-річний місцевий житель.

- В м. Дрогобич непрацюючий 52-річний громадянин 5 травня із кладовища викрав огорожу.

- Правоохоронцями Дрогобицького району затриманий 44-річний громадянин, який зберігав з метою збуту 29.39 гр. марихуани.

- В Дрогобицькому районі 6 травня троє неповнолітніх незаконно заволоділи автомобілем ВАЗ-21063 у місцевого жителя.

- 7 травня в м. Дрогобич із торгового залу супермаркету 21-річний місцевий громадянин, шляхом вільного доступу, викрав пляшку "Абсенту" вартістю 144 грн.

- В м. Борислав до відповідальності притягається 52-річна громадянка, яка є приватним підприємцем, але з метою незаконного одержання бюджетних коштів у вигляді допомоги по безробіттю на свою користь, шляхом обману, умисно подала в бориславський центр зайнятості заяву про надання їй статусу безробітньої, у якій зазначила, що не є підприємцем, внаслідок чого їй незаконно було призначено, нараховано та виплачено допомогу з безробіття на загальну суму 4100 грн.

- 10 травня в м. Дрогобич за крадіжку велосипеда вартістю 800 грн. та мобільного телефону "Нокія-5130" вартістю 1200 грн., затриманий раніше судимий 17-річний місцевий громадянин.

- 11 травня у Дрогобичі 39-річний чоловік викрав з кіоску три пляшки води, а у м. Стебник 31-річний чоловік викрав з господарства місцевої мешканки три кролі.

- 12 травня в м. Дрогобич із квартири 40-річного мешканця шляхом підбору ключа вхідних дверей, викрадено гроші в сумі 7600 гривень, 840 доларів США, 1000 євро, ювелірні вироби. За злочин затриманий житель м. Кам'янка-Бузька віком 28 років, без постійного місця праці. В цей же день в Дрогобичі з квартири 51-річного непрацюючого жителя, шляхом пошкодження замків вхідних дверей, викрадено золотий перстень та гроші в сумі 1200 гривень, всього на загальну суму 2700 гривень. В ході проведення оперативно-розшукових заходів правоохоронцями затриманий та притягується до відповідальності 28-річний житель м. Кам'янка-Бузька.

- Дрогобицьким відділком міліції за нанесення смертельних тілесних ушкоджень 77-річному пенсіонеру, затриманий та притягається до відповідальності раніше судимий 29-річний місцевий житель.

- Цими вихідними в Дрогобичі з торгового залу супермаркету раніше судимий 21-річний громадянин викрав 10 упаковок шоколадних плит "кіндер", всього на суму 112 грн.

- В м. Трускавець під час інвентаризації товару в магазині, приватний підприємець виявила недостачу товару на загальну суму 2928 грн., яку скоїла продавщиця.

А ось свіжа інформація від нашого кореспондента – вчора, 18 травня, на зупинці поблизу супермаркету «Плазма» (район Стебницького кільця) відбулося зіткнення автобуса, який здійснював перевезення по одному з внутрішньоміських маршрутів та «Жигулі». ДАІ здійснило всі необхідні заміри на місці пригоди, подія сталася біля 13.30.

Власна інформація та за матеріалами сайту www.milicia.lviv.ua

Бюджет Трускавця прийнято, влада та опозиція примирилися

Четверте пленарне засідання 31 сесії Трускавецької міської ради 5 демократичного скликання тривало в середу близько півтора години – орієнтовно з 14.30 до 16.00. Цей час умовно можна поділити на дві частини – 1) оголошення депутатських запитів та конфронтація міського голови із частиною фракції «Наша Україна», 2) конструктивна робота всіх присутніх щодо прийняття бюджету.

Розпочалося все з суперечок навколо регламенту – чи мають право депутати змінювати порядок денний посередині сесії, вносячи нові запити, які підтримує більшість і таким чином збільшуючи кількість питань, які варто розглянути. Кожна зі сторін опиралася на ті чи інші статті регламенту Трускавецької міської ради – хто на 41, хто на 128 – 130. Суперечка могла б зайти в глухий кут, розпочалися словесні перепалки, зокрема між депутатами фракцій «Відродження» та «Наша Україна» (Галина Умнова та Петро Іванишин) і тільки втручання депутата від «Третьої сили» Наталії Петрівської, яка присоромила особливо гарячі голови, врятувало ситуацію. Подаємо текст її виступу:



«Хлопці, та поважайте себе, ви ж себе зневажаєте, кричите. Пам'ятайте, що за вами люди стоять. Ви взагалі маєте совість? Я розумію, що особисто вам не треба бюджету, а вчителі, лікарі не отримують зарплати...» Після цього депутати приступили до конструктивної роботи, погодившись продовжити розгляд питання бюджету на 2010 рік, як це і було узгоджено в кінці робочого дня минулої п'ятниці та відмовившись від заслуховування інформації про виконання бюджету-2009. Тим більше, що, як зазначив Микола Федоричак, начальник управління фінансів ТМР, при прийнятті бюджету-2010 (а це мало бути зроблено в кінці 2009 року) заслуховується звіт про виконання бюджету-2008.

Однак ще перед розглядом бюджету кілька депутатів виступило із запитом та зверненнями. І ось які питання в них порушувалися. Біля Стуса, 1 з'явився кіоск незрозумілого походження, депутат вже звертався із запитом, проте відповідь посадовців його не задовольнила, люди готові йти висловити своє обурення з цього приводу на сесії. «Я зробив висновок для себе – більше людей стримувати не буду», - зазначив депутат Ігор Пілько, який порушив це питання. Депутат Іванишин зачепив проблему водопостачання, депутат Юник висловив пропозицію створення диспетчерської служби, підпорядкованої безпосередньо міськвиконкомку, яка б заробляла гроші в міській бюджет з перевезень на Дрогобич, Борислав, Стебник, Львів тощо. Виступили теж ще два депутати з «Нашої України».

Начальник фінансового управління міської ради Микола Федоричак представив проект бюджету-2010, а голова бюджетної комісії Ігор Гарванко подякував всім депутатам за активну роботу над формуванням цього важливого для міста документу. Близько половини дня (в понеділок, 18 травня) значна кількість депутатів витратила на те, щоб бюджет «вилізати», щоб скорегувати видатки, віднайти нові джерела доходів та дійти до консенсусу. Безпосередньо на сесії внесли ряд змін – додали 70 тисяч для Управління праці та соцзахисту, з яких 60 – на газові плити для мало імущих, а 10 – для стипендії дитині-сироті. Для відділу у справах сім'ї, молоді та спорту додали 10 тисяч, а для культури – 100 тисяч

(конкретно на відзначення державних свят). Медицина «збагатилася» на 500 тисяч, будуть виділені кошти і для тих ОСББ, які створять в цьому році. Як зазначив депутат Юрій Яворський, ми маємо не проїдати кошти, а стимулювати розвиток міста, з ним погодився і міський голова, і більшість депутатів. Юрій Михайлович заявив, що чув виступ міністра ЖКГ Попова відносно того, що новостворені ОСББ отримують додаткові кошти від держави, цей процес потрібно стимулювати, в Трускавці особливо, КП «Наше місто» вже над цим працює. Депутат Іванишин подав 12 пропозицій, з них 5 – по наповненні дохідної частини. Підсумував виступи депутатів голова фракції «Наша Україна» Ігор Пілько, який заявив, що хоче дожити до того часу, коли Лев Ярославович, міський голова Трускавця, не лише буде арбітром, а консолідуватиме всіх депутатів. І не тільки депутатів, а й вестиме діалог зі всіма суб'єктами підприємницької діяльності. Теж п. Пілько зажадав почути думку мера відносно оптимізації структури виконкому, відділів та управлінь міської ради, на що Лев Грицак відповів, що він не хоче йти шляхом, який пропонує мер Дрогобича Микола Гук відносно звільнення 20% (40 чоловік) відділів та управлінь в Дрогобичі. У Трускавці вже скорочено кілька штатних одиниць тих, хто йде на пенсію чи звільняється за власним бажанням, цей природній процес триватиме і надалі (тобто без зайвих звільнень, але і нових працівників не приймають). «Ми повинні доводити штат до оптимального рівня, не викидаючи людей на вулицю», - зазначив Лев Ярославович.

У виступах депутатів та мера звучало, що йдуть важкі роки, проте вчувався і оптимізм. Врешті-решт питання бюджету було поставлено на голосування. Бюджет міста Трускавця на 2010 рік було прийнято одногосно 31 присутнім голосом у залі. Наступне пленарне засідання – в четвер, 20 травня, о 10.00. Кожен покидав цей зал із задоволенням та полегшенням. Сокиру війни відкладено, настав час розкурити люльку миру. Проте чи довго її куритимуть, невідомо, адже, як зазначає МОЗ, куріння шкодить здоров'ю.

Володимир Ключак

Дохідна частина загального фонду бюджету Трускавця збільшилася на 670 тис. грн.

Під час сесії Трускавецької міської ради, сьогодні 18 травня, депутати прийняли бюджет міста на 2010 рік, де загальний обсяг доходів бюджету міста визначений в сумі 69,551 млн. грн. Про це повідомив кореспондент ЗІКу.

Згідно бюджету, обсяг доходів загального фонду визначено в сумі 62,635 млн. грн., спеціального фонду – 6,916 млн. грн., у тому числі бюджет розвитку 3 млн. грн. Загальний обсяг видатків визначений в сумі 72,275 млн. грн., у тому числі обсяг видатків загального фонду - 63,600 млн. грн.

Збільшення загального фонду бюджету Трускавця на 670 тис. грн. відбудеться за рахунок коштів, які будуть надходити від оренди землі та сервітутного використання. Ці кошти будуть спрямовані на збільшення фінансування охорони здоров'я в сумі 500 тис. грн., 100 тис. грн. скерують на відділ культури на проведення загальнодержавних свят, управління праці та соціального захисту населення отримає додатково 70 тис. грн. тощо.

Були прийняті поправки від депутатів щодо наповнення бюджету. Зокрема, фонд оплати затверджений у бюджеті тільки на 10 місяців.

Трускавецьке управління архітектури просить уряд внести поправки до законодавчих актів з будівництва

Управління архітектури і містобудування Трускавецької міської ради підготувало звернення до уряду України в якому просить внести зміни до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо будівництва» і «постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України». Про це ЗІК повідомив головний архітектор Трускавця Олександр Грищенко.

За його словами, у зверненні йдеться про повернення самоврядних та делегованих повноважень територіальним громадам з реалізації соціально-економічних програм та контролю за містобудівним процесом на території населених пунктів.

Об'єднання українців у Польщі подарувало Дрогобичу медичну апаратуру

Щецинське відділення Об'єднання українців у Польщі, очолюване Іваном Сирником, подарувало інфекційному відділенню Дрогобицької міської дитячої лікарні медичну апаратуру – шість інфузійних помп, а також шість тисяч пар медичних рукавичок. Цей дар доставлено старанням президента дрогобицького благодійного фонду «Посвіт» ім. І.Франка Лесі Ратинської.

Учора, 18 травня, у дрогобицькій Ратуші відбулася передача дару українців Польщі завідувачці інфекційним відділенням дитячої лікарні Любові Витрикуш. Міський голова Микола Гук подякував українцям Польщі за цінний дарунок, а також відзначив старання президента благодійного фонду «Посвіт» ім. І.Франка Лесі Ратинської, яка докладає зусиль, щоб прислужитися громаді.

Нагадаємо, благодійний фонд опікується зразковим вокально-хореографічним ансамблем «Верховинка» міського Народного дому ім. І.Франка, його поїздками на міжнародні фестивалі і конкурси української пісні і танцю. Цього разу юні верховинці концертували у польських містах Голеново та Тшебетові, взяли участь у фольклорному фестивалі. Їх виступ отримав високу оцінку журі, відзначений Щецинським відділенням Об'єднання українців у Польщі.

У Дрогобичі відзначать 149-річчя перепоховання Тараса Шевченка в Україні

22 травня біля пам'ятника Т. Шевченкові у Дрогобичі відбудуться урочистості з нагоди 149-річчя перепоховання Кобзаря в Україні. Про це повідомив кореспондент ЗІКу з посиланням на заступника міського голови з гуманітарних питань Богдана Пристая. З його слів, на цей день заплановано покладання квітів до пам'ятника Кобзареві від влади і громадськості, молебень, віче. Прозвучать Шевченкові поезії, виступлять мистецькі колективи.

«За традицією, 22 травня у Дрогобичі на майдан Т. Шевченка приходять багато людей, щоб віддати шану національному будителю України», – каже Богдан Пристай.

Віртуальний бюджет

Минулої п'ятниці ХХХХІІ сесія Дрогобицької міської ради затвердила бюджет на 2010 рік. Затвердила, незважаючи на те, що запропонований до розгляду кошторис депутати охарактеризували як ілюзорний, проблемний, дутий, драматичний, а мер узагалі заявив, що це велика фікція і блеф. Але, тим не менше, Микола Гук повсякчас наполегливо закликав радних усе-таки розглянути цей віртуальний фінансовий план. «Ми ідемо до колапсу, - говорив міський голова, - але іншого виходу, ніж приймати такий бюджет, у нас нема».

Річ у тім, що, відповідно до законодавства, місцевий кошторис має бути затверджений не пізніше, як через два тижні після ухвалення Держбюджету. 14 травня було останнім днем, який уможлилював ухвалення міста в цей віртуальний бюджетний процес. Депутати, прекрасно розуміючи, що «спущені» згори контрольні цифри ставлять місто в критичну ситуацію, все ж 34-ма голосами (у засіданні взяли участь 37 радних) підтримали кабальний кошторис. В іншому випадку місто взагалі могло опинитися поза правилами гри, себто поза Законом.

Таким чином Дрогобич змушений буде до кінця року періодично проколювати в паску свіжі дірки і затягувати його по саме нікуди.

Мер заспокоював, що аналогічна ситуація щодо фінансування цьогоріч скрізь, і обіцяв, що міськрада звернеться з відповідними листами до Кабміну та профільних міністерств з вимогою профінансувати галузі в повному обсязі. Для прикладу: дефіцит коштів на міську освіту складає 5 млн. грн. В аналогічній ситуації опинилися й інші галузі, а от функціонування ЖКГ узагалі під великим знаком запитання. За словами Миколи Гука, якщо нічого не зміниться, Департамент міського господарства взагалі належить розігнати, позаяк він не має з чим працювати, а також доведеться «скоротити» всіх прибиральників Комбінату міського господарства.

Із 161 млн. грн., «спущеного» Дрогобичу з київських пагорбів, треба 136 млн. грн. тільки на зарплату працівникам бюджетної сфери, тобто вчителям, медикам, працівникам культури, чиновникам тощо. На все решта залишаються одні крихти.

Бюджет розвитку, себто надходження від продажу майна і землі, який заплановано в розмірі 7 млн. 300 тис. грн, теж із зрозумілих причин не вселяє особливого оптимізму. Особливо ж, якщо взяти до уваги те, що контрольну цифру в проекті бюджету завищено не на 7, а на більш як 20 млн. грн. До того ж, достеменно невідомо, скільки вже «з'їдено» контрольних цифр за неповних п'ять місяців позабюджетного існування. А якщо врахувати, що, як з'ясувалося на сесії, влада досі не володіє реальною картиною щодо джерел наповнення міської скарбниці, то воістину, як сказав мер, - це не бюджет, а фікція і блеф.

Поза тим, мер упевнено заявив, що місто не збирається фінансувати забаганки Азарова і Януковича, які цьогоріч збільшили видатки на Кабмін і Адміністрацію Президента на 20 відсотків.

Що означає ця смілива заява Миколи Петровича? Що місто, яке не захотіло вмирати стоячи і стало на коліна перед ультиматумом верхів, раптом випростається і поставить на місце своїх кривдників? Чи не є черговою ілюзією сподівання на результативність звернень і листів на адресу столичних владоможців? Якщо це не утопія, то, вочевидь, мають бути дуже потужні листи: щось на кшталт того, якого запорозькі козаки писали турецькому султанові.

Під час так званої розминки та обговорення проекту бюджету депутати М. Летнянчин, Б. Іванців, О. Вуйко, Б. Звір, Л. Мищатин, Б. Волошин, Р. Курчик, В. Байса, Р. Гамаль, І. Логин та інші порушили низку злободенних питань, кожне з яких заслуговує на окрему увагу.

З метою економії фінансів депутат В. Лепак запропонував відмовитися від так званих депутатських коштів, однак цю пропозицію підтримали тільки 8 чоловік. Депутатові П. Старосольському вдалося частково пролобіювати інтереси Стебника, внаслідок чого на ЖКГ міста-сусіда було переадресовано 350 тис. грн., які в проекті бюджету були передбачені ЖКГ Дрогобича. Депутат В. Сабат за підтримки депутата М. Ваврина зумів «вибити» 50 тис. грн. на забезпечення життєдіяльності міської міліції, оскільки, як йшлося у їхніх виступах, правоохоронці потерпають від хронічного недофінансування з боку держави.

Депутати В. Байса, О. Сятецька та М. Ваврин вкотре привернули увагу колег до долі книгарні «Каменярь», яка запланована до продажу. Вони наполягали включити питання про відміну рішення щодо приватизації книгарні до порядку денного, однак міський голова був непохитним, наголошуючи на тому, що ніхто не має права виносити на розгляд сесії неправомірні рішення.

Після того, як бюджет о 13 год. 15 хв. було проголосовано, М.Гук запросив усіх у світлицю «промочити горло» з нагоди його 50-річчя, яке він відсвяткував напередодні. Відтак депутати зробили тривалу перерву в роботі сесії.

http://hal_zoria.io.ua

Ігор Логин: «Нинішній депутатський корпус навіть разом не сфотографувався»

Ігор Львович Логин – відомий у Дрогобичі чоловік. Він – директор загальноосвітньої школи № 15, депутат міської ради, керівник фракції Конгресу українських націоналістів. Ми розмовляємо з ним про присвоєння школі, якою він керує, імені Героя України Степана Бандери і про труднощі, які виникають на цьому шляху, про складності депутатської роботи і взаємодію народних обранців з міським головою, про перспективи Конгресу українських націоналістів у древньому місті Юрія Котермака.

«Степан Бандера - герой у наших душах, народний герой»

- Ігоре Львовичу, вже декілька разів мені доводилося чути, що п'ятнадцята школа носить ім'я Степана Бандери. Коли їй присвоїли це ім'я?

- 27 квітня цього року на засіданні трудового колективу ми прийняли рішення про присвоєння школі імені Героя України Степана Бандери. Нас підтримали батьки. Однак це лише перший етап. Треба зібрати низку документів, які

представити міністерству освіти і науки. Потім нас повинна підтримати сесія міської ради і своє слово сказати обласна держадміністрація.

- Чому школа обирає саме це ім'я?

- Педагогічний колектив нашої школи упродовж багатьох років має тісну співпрацю з Братством ОУН-УПА, Спілкою політв'язнів. Ми запрошуємо ветеранів національно-визвольних змагань на свята. В нас є зібрана достатня кількість матеріалів саме про участь політв'язнів і ветеранів ОУН-УПА.. Тобто десь ми прив'язали участь у позакласній і виховній роботі, саме національно-патріотичне виховання до проблеми присвоєння школі імені Степана Бандери.

- Чи є перспектива, що школі дійсно нададуть ім'я Степана Бандери, зважаючи на те, що міністерством керує відомий українофоб Дмитро Табачник?

- Бачите, ми не єдині. І десята школа прийняла рішення про присвоєння школі імені Євгена Коновальця, чотирнадцята школа – Дмитра Грицяя, гімназія – Богдана Лепкого, дев'ята – братів Кіцилів. Яким буде рішення міністерства, я не знаю, хоча Дмитро Табачник казав, що якщо є рішення трудових колективів, міської громади, то вирішення подібних питань буде позитивним. Побачимо, як буде насправді.

- Ви – член Конгресу українських націоналістів, і тому нема нічого дивного, що ви за присвоєння школі імені Степана Бандери. А якщо на Сході України якийсь комуніст, директор школи, запропонує присвоїти своєму навчальному закладу, скажімо, ім'я Леніна? Чи не йде в такому випадку мова про політизацію школи?

- Бачите, 2009 рік – це був Рік Степана Бандери, ми святкували сторіччя від дня його народження. 2010 рік – це Рік Героїв України. І, можливо, тут і є якась політична складова. Ми свідомо беремо на себе повноту відповідальності й сподіваємось, що з присвоєнням школі імені Героя України Степана Бандери десь підніметься і престиж Провідника ОУН, бо я як директор і член Конгресу українських націоналістів вважаю, що Степан Бандера герой у наших душах, народний герой.

- Чи не обговорювалися в педколективі пропозиції щодо надання школі інших імен?

- Так, пропонували надати школі ім'я Тараса Шевченка, оскільки ми знаходимося на вулиці, яка носить його ім'я. Інша пропозиція була присвоїти школі ім'я В'ячеслава Чорновола, бо недалеко стоїть йому пам'ятник. Але ми зупинились все-таки на імені Степана Бандери. Я не бачу в цьому нічого злого. Я вважаю, що це буде хороший приклад утвердження національної ідеї, утвердження народних героїв. І це говорить про те, що Україна є, вона буде, і ми віддаєм повагу тій людині.

- Як Ви ставитеся до того, що Віктор Ющенко присвоїв Степанові Бандері звання Героя України?

- Степанові Бандері тісно серед тих Героїв, які вже отримали це звання, бо не всі з них є дійсно Героями України. І мене болить, і болить багатьох людей, що справді Герой України Степан Бандера опинився в такій ситуації. Ми чекали, що Віктор Ющенко присвоїть Степанові Бандері це звання на його сторіччя. Я пригадую, скільки тоді зібралось людей, десь до п'яти тисяч, а, може, й більше, на такій невеличкій території у його родинному селі, була й делегація нашого міста. І Ющенко тоді боявся присвоїти Бандері це звання. Можливо, він тоді ще так не думав, але зробив це між першим і другим туром президенських виборів, і це була несподіванка.

- Це був як політичний аванс виборцям на місцевих виборах?

- Так. Степанові Бандері не потрібно цього звання, бо він справді є Героєм України. І тут ще політичне збурення відбулося, бо присвоєння цього звання одразу подіяло на Схід. Якщо ми говоримо про 750 тисяч різниці між Януковичем і Тимошенко, то, напевно, там є левова частка тих людей, які боялися цього, не хотіли цього. Ющенко фактично зіграв на Януковича отією позицією “проти всіх”, присвоєнням Степанові Бандері звання Героя України. Десь зрозуміло, що поляки неоднозначно ставляться до цього, Росія. Але ж всі знають, що суду над УПА не було на Нюрнберзькому процесі, документів, що Бандера – злочинець, колабораціоніст, немає. Крім того, всі знають, що він був знищений і як був знищений – агентом КГБ Сташинським. І Сташинського засудили на вісім років після суду 1962 року в Карлсруе. І та трагічна ситуація з його дружиною, дитиною... Всі знають, що Бандеру знищили як ворога СРСР. Степана Бандеру поховали на німецькій землі, але тіло його, власне, землі не торкається. Будемо сподіватися, що з часом його перепоховують в Україні.

«Наша Україна» і БЮТ сприйняли Миколу Гука як ворога, як націоналіста»

- Які перспективи має Конгрес українських націоналістів у Дрогобичі на наступних виборах? Зараз лише три члени вашої партії є депутатами Дрогобицької міської ради. Як ви відчуваєте, чи користується Конгрес українських націоналістів авторитетом і повагою у Дрогобичі? Чи розширите ви своє представництво у ратуші? Чи взагалі можете не потрапити туди?

- Бачите, якщо взяти 2006 рік, то в Дрогобичі все сталося якось усе парадоксально. Наприклад, Микола Гук, який сьогодні є міським головою Дрогобича, висувався Конгресом українських націоналістів, і він успішно пройшов, набравши найбільшу кількість голосів і переміг, по суті, на всіх виборчих дільницях. Але як партія ми отримали хіба три місця в міській раді. Якщо взяти, наприклад, “Нашу Україну”, яка взяла 15 місць у міському парламенті, то це ніби й велика кількість, але якщо подивитися на їхнього лідера, який ішов на міського голову, то він отримав мало голосів. Якщо взяти БЮТ, така сама ситуація з їхнім кандидатом на міського голову, хоча вони й взяли 14 місць у міському парламенті. Якщо говорити про майбутні вибори, то Конгрес українських націоналістів у попередніх виборах йшов окремо, хоча ми підтримували Віктора Ющенка на всеукраїнському рівні, але на міському рівні в нас вийшли суперечності між “Нашою Україною” і Конгресом, і, по суті, ми пішли самі на ці вибори. Взяли три місця, можливо, це низький результат, але вони є. Якщо дивитись на наступні вибори, то, зрозуміло, що Конгрес буде брати участь у виборах, які, найімовірніше, планується провести у 2011 році. Як ми будемо працювати - чи підемо самі, чи підемо уже з “Громадянським форумом”, в блоці з іншими національно-патріотичними силами, - це питання буде вирішуватись, звичайно, на місцевому рівні. Якщо говорити про майбутні результати, то надія у нас є, бо все-таки ми маємо підтримку

людей у Дрогобичі і Стебнику, і я думаю, що ми ввійдемо у парламент, але ось у якій кількості, це три, чи п'ять, чи більше чоловік, - покаже час.

- Але, з іншого боку, Гук хоч і йшов від Конгресу українських націоналістів, але я не бачу, щоб він діяв в тому числі й в інтересах вашої партії. Нікого з Конгресу він не призначив, скажімо, на якісь відповідальні посади, навіть спроба вашого призначення на посаду секретаря міської ради більше виглядала на фарс, на якусь підставку. І наступне питання в цьому контексті. Чи буде Конгрес висувати свого кандидата на посаду міського голови, чи якщо Гук буде знову балотуватися, ви знову його підтримаєте? Як взагалі депутати від Конгресу співпрацювали з Гуком?

- Щоб відповісти на ваше запитання, треба зрозуміти, що була запущена партійна система. Микола Гук фактично був сам, "Наша Україна" і БЮТ його сприйняли як ворога, як націоналіста. Він хотів мати свою команду, але цього не зміг добитися і фактично вже чотири роки працює без команди. Можливо, Микола Гук зараз розуміє ситуацію і поступив би зовсім по-іншому, і була би співпраця з депутатським корпусом, і працювала би команда. Можна було погодитися з пропозиціями найбільших фракцій, які пропонували заступниками своїх людей, але Микола Гук на це не пішов. А потім узагалі пішов не знати за ким. Якщо вести мову про нього, то він справді має патріотичні й національні цінності. Але він намагається робити все сам. Так було з бюстом Шухевича у міській раді, з перейменуванням вулиці в центрі міста на вулицю Степана Бандери, коли був спротив депутатів. І ми бачили, як він поступив дев'ятого травня, і бачили червоно-чорний прапор. Тобто він як міський голова в нинішній політичній ситуації намагається діяти з національних позицій.

- Але, мабуть, імідж націоналістів зріс би більше, якби були успіхи в господарських питаннях? З іншого боку, якщо поділ заступників іде по партійній лінії, а людина не є професіоналом у даній галузі, то про що можна говорити?

- Бачите, тут все вирішує команда. Дрогобичани знають, чому Микола Гук потрапив у немилість до "Нашої України" і БЮТу, хоча був заключений договір про співпрацю, і це було на рівні обласному, і на рівні Верховної Ради, і десь це питання торпедувало БЮТ. А в принципі команди нема по сьогоднішній день. Якщо говорити про комуналку, якщо говорити про малий і середній бізнес, нема в міській раді заступників, які би тягнули це питання, бо міський голова є обмежений в цих питаннях, він може діяти як політик, як гуманітарій, як журналіст, але він не може оволодіти чинниками економічними, фінансовими, соціальними.

«Повинен бути діалог між владою і громадою»

- Як депутату міської ради що Вам вдалося зробити – для міста, для школи?

- Якщо говорити про депутатську діяльність, то, безумовно, вона є багатогранна, і ми не були від самого початку в більшості. Більшість мали "Наша Україна" і БЮТ, тому саме більшість несе відповідальність за те, що відбувалося в Дрогобичі, зокрема, за ті кадрові питання. Якщо говорити про комісії, то практично все керівництво цих комісій зосереджено в руках депутатів від більшості. Ми працювали нормально, в комісіях вирішувалися питання. І деколи "витягували" складні питання, хоча не мали більшості на сесіях. Підбір депутатів надзвичайно високий, але і настільки ж заполітизований, залежний від думки лідера політичної партії. Хоча між нами й були суперечки, але по життю і по спілкуванню ми залишаємося друзями. Коли Миколу Гука звільнили, наша фракція надала йому підтримку – і на сесії, і в суді. Але ось нещодавно пройшли слухання у Верховній Раді, і я почув думку багатьох мерів, що не можуть депутати звільняти міського голову, якщо його обрала громада. Партійна система розколихала місцеві ради. Протистояння між мерами і депутатським корпусом відіграло негативну роль. На мою думку, і міський голова, і депутати повинні створити всі умови для співпраці. У сесійній залі й поза нею можуть бути суперечки, але слід розв'язувати проблеми громади. Чесно кажучи, я незадоволений роботою цього депутатського корпусу. Ви подивіться, як у нас сесії відбуваються. Насамперед вони не відбуваються вчасно, і це вже правило. Після обіду теж немає сесій, бо депутати зайняті або власним бізнесом, або службовими справами. Такого ніколи не було у попередніх скликаннях.

- Та й не всі депутати ходять на сесії.

- Скільки ми вже це питання ставили, хотіли навіть списки прогульників публікувати. Це робота секретаря міської ради, вона повинна допомагати міському голові в цих питаннях. Нинішній депутатський корпус навіть разом не сфотографувався. Я маю фотографії попередніх скликань, де ми сфотографовані разом – і голова, і його заступники, і депутати.

- Тобто все-таки дружби між депутатами нема?

- Ні, я казав, що дружба є, але ці партійні інтереси... Наша фракція відчувала себе чужою. Таке враження, що нас не хочуть бачити у сесійній залі. Ми ставили питання про перегляд комісій, але більшість на це не пішла. Політичні баталії привели до обману. Сказали: проголосуйте за відставку Гука – отримаєте такі-то посади. Але є ряд поміркованих депутатів, які мають досвід, авторитет, пройшли відповідну школу управління. Це Міщатин, Звір, Кулина, Яким, Крайчик, деякі інші. Як бачимо, це люди з різних фракцій. А є група депутатів-крикунів, невихованих людей. Я не буду називати їхніх прізвищ, бо їх і так всі знають. Мені образливо, коли більшість виганяє людей із залу, аби ті не бачили, як будуть голосувати депутати. Таке було, наприклад, коли розглядалося питання по приватизації. Таких недемократичних моментів багато. Тим більше, що робота в раді не є систематизованою, не все проходить через комісії. Я пригадую Олексія Васильовича Радзівєвського, з ним теж важко було працювати, але коли питання загострювалися, він ніколи не ігнорував думку депутатів. А за Михайла Петровича Лужецького вже було інакше: спочатку вирішувала виконавча служба, а депутати були десь збоку. А зараз узагалі щось незрозуміле: депутати не виконують своїх функцій, виконавча служба працює незадовільно, за чотири роки ми не заслухали жодного звіту заступника чи начальника відділу або управління. Секретар ради не звітувала. Єдиний Богдан Пристай звітував, бо стояло питання про його звільнення.

- Та й Гуку вже пора звітувати.

- Узагалі система звітів, система громадських слухань у місті не відпрацьована, вона фактично в хаотичному стані. Тобто треба зробити громадські слухання – ну, щось там зібрали. Але люди повинні знати, що громадські слухання, скажімо, відбуваються двічі на рік. Зрештою, це обов'язок влади. Так само щодо переселення підприємців, щодо тарифів на комунальні послуги – теж треба було провести громадські слухання, але практично цього не робилося. Треба відпрацювати систему громадських слухань, і влада повинна це робити. І звіти теж не проводяться. Мешканці повинні знати, що є звіт міського голови. Бо виступити по радіо, на телебаченні, надрукувати звіт у газеті – це не те, повинен бути діалог між владою і громадою.

- Чи є бажання знову стати депутатом міської ради?

- Розчаровуюсь у цій роботі, яка йде паралельно з основним місцем праці як директора школи. Вона займає дуже багато вільного часу: крім сесій, - засідання депутатських комісій, керівників фракцій, зустрічі з міським головою, вивчення документів, підготовка до виступів, робота з депутатськими запитами і таке інше. Зараз немає мажоритарної системи, і люди просто приходять до тебе зі своїми болями. Нас же п'ятдесят депутатів, можна ж закріпити за кожним виборчу дільницю хоч приблизно у тих межах, як це було, ми вели мову про це, але нічого з того не вийшло. Депутат має можливість сконцентрувати інформацію зі свого округу, а в загальному можемо отримати розуміння того, що треба зробити. Якби навіть десята частинка цього робилася, то люди би бачили, що є влада. А воно виходить так: звернулися до мене, до іншого депутата з приводу того чи іншого питання, скажімо, поганой дороги, і це питання є розмитим, ми подали депутатський запит, дали відповідь і практично про це забули. Якщо говорити про вибори, то часу є ще багато. В принципі, я не задоволений діяльністю в міській раді як депутат, хоча, здається, і роблю багато. Подивимся, яка буде система. Якщо буде мажоритарна система, я, мабуть, спробую піти в депутати, якщо висуне колектив. Практично я не хочу йти від партії, прив'язуватись до партії. З іншого боку, як людину, як особистість, яка багато пропрацювала в школі, і депутатом був декілька скликань, це зобов'язує до того, щоб допомагати громаді. Я розумію, що ідеальної ради не буде, ідеальних коштів не буде, але готовий допомогти дрогобичанам.

Анатолій Власюк

Борги потрібно віддавати

В Україні існує явище жекофобії. Цей неологізм означає нелюбов до ЖЕКів та всіх комунальників, до людей, які надають певні види послуг за гроші, які ми так нерадо витягаємо із власної кишені. Кожен з нас хотів би жити в чистому місті, в чистому будинку, щоб його під'їзд був гарно побілений, сходи викладені плиткою, щоб затишно та приємно було не лише у власному помешканні, але і в багатоповерховому будинку, в мікрорайоні, в місті. Багато доводиться чути про порядок в Німеччині чи хоча б тій же Польщі, що за викинутий недопалок штрафують, всюди (в тім і на дорогах) акуратно, чистенько, краса око милує, тоді як наша «краса» його муляє. Щоправда, мало хто згадує той факт, що німці чи ті ж поляки сплачують значно більше за привілей жити в чистоті та порядку, ніж ми, навіть якщо не забувати про невідповідність нашого та їхнього рівнів доходів.

У Трускавці якість надаваних житлово-комунальних послуг не найкраща, хоча, звісно, і не найгірша по Україні чи регіоні. Відносно проплати ми теж не пасемо задніх, хоча до 100% нам ще ой як далеко. Проте є одна цікава тенденція, яка не може не насторожувати і з якою потрібно боротися, вбиваючи її в зародку, інакше потім може бути дуже погано. Якщо за послугу газопостачання населення сплачує ретельно і без жодних застережень (боїться, щоб газ не відрізали, бо в газовиків із абонентами розмова коротка, це ж приватна структура), якщо за споживання електроенергії оплачуємо без питань (ситуація аналогічна), то за інші послуги можемо собі дозволити не платити, а при розмові з комунальниками навіть «торгуватися», мовляв, сміття і без моєї платні будете вивозити, а решта ви і так нічого не робите.

На дверях кожного під'їзду у Трускавці вивішено список боржників за житлово-комунальні послуги, орієнтовні суми боргу кожного з них – від 500 до 20 000 гривень. Менша сума – борг за квартплату, більша – за тепlopостачання. Окремо люди винні водоканалу за водопостачання та водовідведення, дивно, чому водоканал не візьметься за боржників більш жорстко. Відносно ж КП «Наше місто», то в багатьох споживачів комунальних послуг склалося враження, що це така собі благодійна структура, яка повинна, мусить мати лише обов'язки без жодних прав, інакше кажучи, має нас гріти, за нами прибирати, сніг розчищати, дахи та дороги ремонтувати, слідкувати за станом ліфтів, сміття вивозити, вікна та двері вставляти чи замінювати і так далі і тому подібне. Але за невідомо які кошти. Про дотації з міського бюджету слід забути, грошей в казні нема і навряд чи вони будуть в величезній кількості за рік – два – десять. Добре, що і так по максимуму ефективно вдалося використати кошти, які місто отримало від продажу кількох земельних ділянок, землю ніхто з Трускавця в Росію чи Німеччину не вивезе, а комунальникам щось із цього та й перепало. Закуплено нову техніку, до сьогодні не було жодних проблем із вивезенням сміття (порівняйте хоча б із сусіднім Стебником влітку 2009), дороги якщо не в ідеальному стані, то принаймні не в такому як вулиця Орлика в Дрогобичі чи дорога від нас на Стебник. Завдяки певним вливанням з міської казни в КП «Наше місто» в 2007, 2008, трохи і в 2009 населення не відчуло на собі великого навантаження щодо оплати за комунальні послуги. Проте все добре колись мусить закінчитися і прийшов час до ситуації підійти раціонально і знову ж таки, жорстко і то досить жорстко.

Гуманність нашого законодавства не дозволяє з людей робити бомжів, проте як бути з тими, що десятками років (!) гріються централізованим опаленням, інколи додатково ще калориферами, споживають воду та використовують каналізацію, їздять ліфтом, вигулюють псів та дітей на дитячих майданчиках, ходять по прибудинковій території, благоустроєм якої займаються комунальники, сидять в теплі та сухості, бо дах над ними перекрила фірма «Альбїон» ... і не сплачують при цьому жодної копійки за комунальні послуги. Той, хто отримує зарплату 400 – 500 – 600 гривень, платить, а той, хто має пенсію в півтора тисячі чи по 3 – 5 тисяч зарплати, не хоче. А де штрафні санкції, де пеня, де громадський осуд, де юристи КП «Наше місто» та навіть і правоохоронні органи, що коїться таке неподобство? Чому не притягуються до відповідальності ті, хто чи сам не платить за послуги, які отримав чи й інших підбурює, бо, мовляв, послуги не найкращої якості? А хто довів до такого стану комунальну сферу Трускавця, що фінансовий стан її плачевний,

підприємство неконкурентоспроможне, а вимоги людей щодо добробуту ж зростають, бо «ми йдемо до Європи»? Невже «Грицак та його команда»? Та ні, якраз навпаки, це ті, хто хоче повного занепаду економіки Трускавця, кому вигідно, щоб було не добре, а гірше, бо як гірше людям, то краще їм, «новим старим політикам». Хіба не зрозуміло, що тарифи потрібно було піднімати, щоб зберегти рентабельність підприємства? Хіба важко усвідомити, що влада повинна дбати та допомагати найменш захищеним, а не тим, хто сотнями тисяч чи мільйонами крутить, а пару сотень за тепло у власній оселі та на квартплату ніяк нашкодити не може? Проте дволичність та цинізм інколи зашкалюють, під видом «блага для громади» робиться зло для громади, нищиться економіка, руйнується комунальна галузь.

Чи усвідомлює пересічний трускавчани той факт, що наступний опалювальний сезон може не розпочатися? А вже заборгованість КП «Наше місто» перед ДК «Нафтогаз України» за спожитий для обігріву наших з вами квартир газ в 2009 – 2010 роках (опалювальний сезон) не погашена. А в Києві ніхто не панькається, списки боржників не вивішують і не вмовляють борг погасити. Просто не дають газу і крапка.

Чи усвідомлює кожен з нас, що неоплата квартирної плати тягне за собою затримку зарплатні тим, хто трудиться не лише «на благо нашого міста», але і для кожного з нас? А це і дворник, який щодня замітає вулиці чи розчищає сніг, це і шофер, який вивозить сміття машиною, яку треба заправити бензином і яку треба ремонтувати час від часу. Це і слюсар, який ремонтує неполадки, це і ліфтер, який визволить нас, якщо ми застрянемо в старенькому ліфті, в якому двигун треба було поміняти ще 20 років тому. Чи розуміє той, хто не заплатив за спожите тепло та гарячу воду, що саме через нього припинено подачу гарячої води в літній період, що на цей час багато з працівників котельні залишилося без роботи, змушені були піти в неоплачувану відпустку за свій рахунок, а в них теж малі діти, старенькі немічні батьки, їм теж треба якось жити, щось їсти.

А потім ті ж, хто не сплачує за спожиті послуги, приходять на прийом до міського голови, до депутатів міської ради і ще висуюють претензії – «миємося в тазиках», «не було промивки системи опалення», «тече дах», «не поміняно поштові скриньки» тощо. Нема манни небесної, щоб падала задурно, навіть жінка з чоловіком просто так не хоче спати, не те що хтось буде обслуговувати задарма тих, хто хоче перехитрити всіх.

Чому це алкоголік, отримуючи пенсію, може кожен день бухати в своїй чотирьохкімнатній квартирі, а ні копійочки не заплатити за те, за що платити повинен? Хіба не можна його поселити в якийсь гуртожиток, а помешкання за борги продати з молотка? Кілька таких подібних випадків в далекому минулому не були широко висвітлені в ЗМІ, інакше б боялися влазити в борги ті, хто можливість платити має. Давно пора припинити ганебну практику списання боргів за рахунок коштів міського бюджету, адже дійсно бідні люди тягнуться зі всіх сил, часто обмежують себе в їжі, але за послуги сплачують справно, а виграють від таких списань боргів часто люди нечесні і непорядні.

Хіба так важко створити комісію за участю представників правоохоронних органів, яка б дала термін в «останньому китайському попередженні» для найбільш злісних неплатників? Хіба нема юридичних підстав давно подати в суд і не лише відсудити борг, але і пеню та компенсацію за завдані для КП «Наше місто» збитки? А поступка міської влади в питанні самовільного встановлення автономного опалення ще не раз гикнеться трускавчанам. І добре, якщо обійдеться без людських жертв, бо ситуація, коли в одному будинку півсотні котлів, насправду вибухонебезпечна і в переносному, і в прямому значенні. Хтось за це все мусить відповісти, тільки б не ховалися за чужими спинами нашіптувачі та провокатори, які тепер декларують, що дбають про добро людей, дбаючи насправді про свій рейтинг та тимчасовий імідж.

В Україні відбулася зміна влади, однією з причин цього було і те, що люди реально скучили за елементарним порядком, пустопорожня балаканина давно всім набридла. Наводячи порядок в різних галузях, не варто забувати за житлово-комунальне господарство. Робити це, на відміну від інших сфер діяльності, потрібно і на місцевому рівні. Шевченкове «Схаменіться, будьте люди, бо лихо вам не буде» до свідомості окремих трускавчани не дійшло. Вмовляння та легенькі посварювання пальчиком результату не дали. З раковою пухлиною треба поступати радикально, не шкодуючи її, бо ж собі гірше. Але чи усвідомлюють це трускавецькі політики «вищого ешелону», як провладні, так і опозиційні, чи зуміють вони об'єднатися навколо питання порятунку комунальної галузі та перебороти жекофобію, роблячи реальні кроки чи хоча б не перешкоджаючи їх робити, щоб «шоковою терапією» оздоровити КП «Наше місто» (неважливо, чи ця структура залишиться цілою, чи роздробиться, чи змінить назву)? Розуміння того, що «так далі не можна» є, а от шляхи виходу з кризової ситуації кожен бачить по-різному. І знову все може повернутися до звичайних дискусій. І навіть це було б непогано, якби після таких дискусій було зроблено кроки – ефективні, результативні, інноваційні, які б могли бути прикладом для наслідування іншими самоврядними одиницями.

Р. С. Всіх незгідних запрошуємо подати альтернативні погляди на дану проблему.

Володимир Ключак

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: Email: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».